

Het Witte Lotusblad

Belgische Theosofische Vereniging vzw

Loge Witte Lotus

BELGIE/BELGIQUE

P.B./P.P.

2000 ANTWERPEN
GROENPLAATS

BC 30217

Jaargang 5—nummer 7/8

Zomermaanden 2010

Colofon:

Maandblad

Erkenningnummer

P708093

Verschijnt niet in juli en augustus.

De Belgische Theosofische Vereniging vzw
zetelt in 1000 Brussel, Handelstraat 51.

Verantwoordelijke uitgever :

Sabine Van Osta

p/a Milisstraat 22

2018 Antwerpen

Alle activiteiten van de BTV-loges te
Antwerpen gaan door in de Milisstraat 22,
2018 Antwerpen, tenzij anders vermeld.

Voor de inhoud van de artikels zijn enkel
de auteurs verantwoordelijk, hij vormt
geen uitdrukking van enig standpunt van
de BTV en haar afdelingen.

In dit nummer:

De drie doelstellingen

Voorwoord

Teresa van Avila

Johannes van het kruis

Niet-roomse katholieke kerken

Zondaglezingen Loge Witte Lotus

Jaarprogramma Loge Witte Lotus

Theosofisch Practicum

Vrijheid van denken

De Theosofische Vereniging

Zondaglezingen Loge Antwerpen

Jaarprogramma Loge Antwerpen

1 De drie doelstellingen

2 De Theosofische Vereniging kent de volgende doeleinden:

- 3 1. Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid,
- 4 zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur.
- 7 2. Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdienst, wijsbegeerte en wetenschap.
- 8 3. Het onderzoeken van de onverklaarde wetten van de natuur en van de vermogens die in de mens latent aanwezig zijn.

De Theosofische Vereniging streeft voor haar leden een volledige vrijheid van denken na. Instemming met bovenstaande drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap.

De Belgische Theosofische Vereniging vzw

Loges in Antwerpen

Loge Antwerpen

Bijeenkomsten - secretariaat:
Milisstraat 22, 2018 Antwerpen
Telefoon: (03) 827 43 62 of (03) 272 58 53

E-mail : logeantwerpen@gmail.com
KBC 738-0273607-89 tnv Eva Schut &
Liene Ong Liyanta & Eddy Doms

Loge Witte Lotus

Bijeenkomsten: Milisstraat 22, 2018 Antwerpen
Secretariaat: Molenkouter 13 Bis, 2890 Sint-Amands
Telefoon: (0476) 879 968 of (0486) 631 997

Website: <http://www.logewittelotus.be>
E-mail: info@logewittelotus.be
KBC 736-0013927-23 tnv Vandekerkhove & Van Osta &
Opgehaffen

Voorwoord

Lieve Opgenhaffen

Beste lezers,

Het werkingsjaar 2009-2010 is teneinde. Net als de voorbije jaren kunnen we jullie ook nu een extra nummer van de nieuwsbrief Het Witte Lotusblad aanbieden.

Een kort overzicht van de verschenen artikels het afgelopen jaar geeft het volgende:

Van september 2009 tot juni 2010 konden we genieten van de verhelderende artikelreeks over de chakra's. Een andere, zeer boeiende reeks, die liep van oktober 2009 tot december 2009 handelde over Frans Wittemans, een belangrijk en veelzijdig persoon. Tenslotte leerden we, van april 2010 tot juni 2010, de fascinerende en wonderbaarlijke Meester Philippe – 'vader der armen' genoemd - beter kennen.

Naast deze artikelreeksen vinden we in de nieuwsbrieven van het afgelopen jaar nog een aantal opmerkelijke bijdragen. Zo waren er bv. 'De Ramadan', 'De Berg der Waarheid', 'De Ziel der Dingen', 'De kracht van gedachten', 'Het Egyptische geloof', 'Biodiversiteit 2010', de 'Rimé-beweging', 'Griekse filosofie', 'De krachten in het mineralenrijk', 'De Bhakti beweging', enz. Stuk voor stuk bijdragen die onze interesse wisten aan te wakkeren over dat bepaald onderwerp.

Gezien de verscheidenheid aan gepubliceerde artikels, was het kiezen van een thema voor dit zomernummer een niet zo eenvoudige zaak. Toch kon, door het bundelen van een aantal bijdragen, Het Witte Lotusblad – zomermaanden 2010, gevuld worden met als algemeen onderwerp: het Christendom.

Het voltallige redactieteam hoopt dat de aangeboden informatie door iedereen zal gesmaakt worden en wenst alle lezers heel veel leesplezier.

Aan iedereen een heel fijne, rustgevende en liefdevolle vakantieperiode toegewenst.

De Redactie.

Teresa van Avila

Guido Hoste

Teresa van Avila was één van de schitterende lichtpunten uit het Spanje van de 16e eeuw die werd gekenmerkt door een zeer intense sfeer van spiritualiteit. Tot in de diepe lagen van de bevolking leefde de religieuze zin. Die intense spirituele beweging draaide vooral rond een drietal kerngedachten: een verlangen naar innerlijkheid, een grote interesse voor het inwendig of mentaal gebed, een aantrekkingskracht naar de hoogten van mystiek leven.

http://nl.wikipedia.org/wiki/Theresia_van_Avila

Teresa de Cepeda y Ahumada werd geboren op 28 maart 1515 in Avila, als dochter van Alonso Sanchez de Cepeda en Beatriz de Ahumada. Haar grootvader was een joodse koopman in Toledo die zich (gedwongen) bekeerde tot het christendom, een zogeheten "converso". Door zijn joodse afkomst moest de welstellende Alonso de Capeda mits veel geld en voorspraak de sociale status van zijn familie verdedigen.

Na het overlijden van haar moeder in 1528 bad de dertienjarige Teresa tot de Maagd Maria om haar nieuwe moeder te zijn. Ze werd door haar vader naar het internaat van de zusters Augustinessen gezonden voor een huishoudelijke opvoeding. Aanvankelijk tegen de zin van Don Alonso koos Teresa voor het devote leven als non om op 2 november 1535 in te treden in het karmelietessenklooster van de Menswording in Avila. Ondanks haar talrijke perioden van ziekte bleef ze het inwendig gebed beoefenen en

raakte zo verzonken in Gods aanwezigheid dat ze in extase visioenen zag. Na ongeveer 20 jaar inspireerde een visioen, waarin ze het lijden van Jezus Christus meebeleefde, haar tot een hervorming van de Karmelorde. Om haar hervorming gestalte te geven stichtte Teresa in 1562 het Sint-Jozefsklooster in Avila, met strikte regels van armoede, gebed en afzondering.

De rest van haar leven was een aaneenschakeling van bijzondere genaden in haar persoonlijke leven, kloosterstichtingen en het schrijven van constituties en mystieke geschriften in haar publieke leven. Van haar geschriften zijn haar "Innerlijke Burcht," de Weg van Volmaaktheid" en haar "Hooglied" het meest beroemd. Op dat gebied werd zij in haar tijd alleen overtroffen door haar geestesverwant en medemysticus, Johannes van het Kruis die de hervorming voor de mannelijke tak van de karmelieten ter hand nam. Door hun samenwerking breidde de hervorming zich vanaf 1567 snel uit met de stichting van talrijke kloosters van de orde der "Ongeschoeide Karmelieten" (Ordo Carmelitarum Discalceatorum, OCD).

Teresa overleed te Alba de Tormes op de laatste dag van de Juliaanse kalender 4 oktober 1582, de nacht van de kalenderhervorming toen er tien dagen werden overgeslagen. De volgende dag was het de 15e oktober van de Gregoriaanse kalender, vandaar dat op die dag haar gedachtenis wordt gevierd. Teresa van Avila werd door paus Gregorius XV heilig verklaard op 12 maart 1622.

In opdracht van haar biechtvaders schreef Tera in 1577, vijf jaar voor haar dood, haar mystieke meesterwerk "Castillio interior" (De innerlijke burcht). Deze 'burcht', symbool van de menselijke ziel, bestaat uit zeven verblijven die verschillende stadia aanduiden van innerlijkheid. Teresa waarschuwt degenen die de Weg van de Volmaaktheid willen gaan dat de ziel in haar opgang naar het centrale verblijf vaak in de illusie kan verkeren dat zij God al ge-

Vervolg van pagina 2

Teresa van Avila

Guido Hoste

vonden heeft. Maar die illusie wordt gevoed door ijdelheid. Vandaar dat nederigheid en boetvaardigheid de beste garantie is op vooruitgang.

Het eerste verblijf

Dit is het verblijf van “devotie” waar de ziel ontwaakt en zijn eerste stappen zet op het spirituele pad. De sleutels tot dit verblijf zijn nederigheid, zelfkennis, gebed en meditatie. Om geestelijk te groeien dienen we ons te onthechten van wereldse zaken en van identificaties van het ego.

Het tweede verblijf

Dit is het verblijf van “zuivering”, een plaats van verlatenheid, loslaten, volharding en de aanhoudende behoefte tot nog grotere nederigheid. Deze wordt vaak ervaren als de dood van het kleine zelf (persoonlijk ego) en kan soms zeer pijnlijk zijn. Doorzetting wordt beloond met een gevoel van lichtheid door het achterlaten van onnodige ballast.

Het derde verblijf

Dit is het verblijf van “oprechtheid”, waar de spirituele maturiteit wordt getoetst. Het is een oefening in nederigheid, volharden in onthechting en volledig vertrouwen op God. Zolang men aan zichzelf gehecht is, en niet aan God, voltrekken zich zware beproevingen.

Het vierde verblijf

Dit is het verblijf van “transitie” waar God het begint over te nemen. Liefde voor God staat hier centraal. De ziel ervaart alsof ze opgenomen is in een andere wereld en stijgt boven zichzelf uit. Het is een gebied van rust waar puur geluisterd wordt en niet gedacht. Dit gaat gepaard met een intense vreugde of extase, een opwelling van totale liefde vanuit je diepste wezen. Teresa gebruikt hier de metafoer van Hemels water die stroomt vanuit de goddelijke bron in het diepste van onszelf.

Het vijfde verblijf

Dit is het verblijf van “zegening”, waar een vereniging met God plaatsvindt. De ziel lijkt zich van het lichaam te scheiden om meer in God te zijn. Teresa stelt dat God hier de ziel helemaal ‘dom’ maakt, ze hoort en begrijpt niets meer. Dan

vestigt God zich voor korte tijd in de ziel, waarbij elke cel van je wezen zich verenigd voelt met de cellen van een groter Wezen. Nadien blijft de herinnering aan een vereniging, met een zekerheid die niet bewezen of begrepen kan worden.

Bijna de helft van haar ‘Innerlijke Burcht’ wordt gewijd aan dit vijfde verblijf. Teresa beschrijft deze spirituele transformatie met de metafoer van de zijdworm. De ziel, in een latente staat van slaap, is als een zijdworm die het proces van dood en wedergeboorte ondergaat in een donkere plek, de cocon, tot ze transformeert in een geheel nieuw wezen, de vlinder die zich manifesteert in een ander niveau van Bestaan.

Extase van Sint Teresa, Gian Lorenzo Bernini (1598-1680), in de kerk Santa Maria della Vittoria, Rome

http://www.katholiekederland.nl/abc/detail_objectID614070_FLetterT.html

Het zesde verblijf

Dit is het verblijf van “heiliging”, met nog intensere beproevingen, waarbij ernstige ziekten en een gevoel van verlatenheid kunnen plaatsvinden. De innerlijke pijn is groter dan de lichamelijke pijn. De onuitsprekbare geestelijke pijnen zijn enigszins te verdragen door uitwendige werken van naastenliefde. Voor de onwaardige en onvoorbereide is dit verblijf ontzagwekkend en angstaanjagend. Grote moed, oprechtheid, vertrouwen en nog diepere overgave aan de Goddelijke wil zijn vereist om hier te kunnen verblijven.

Het zevende verblijf

Dit is het verblijf van de “eenwording”. Hier voltrekt zich de

Johannes van het kruis

Guido Hoste

Johannes van het Kruis (Juan de la Cruz) is een van de belangrijkste mystici van de Katholieke Kerk. Door zijn boetvaardig leven en zijn zwakke gezondheid onderging hij veel pijn. Lijden behoorde wezenlijk tot zijn spiritualiteit, die werd kenmerkt door het streven naar de mystieke vereniging met Jezus de Gekruisigde.

Juan de Yepes werd in 1542 te Fontiveros (dorpje tussen Avila en Salamanca) geboren als telg van een verarmde adellijke familie. Op achttienjarige leeftijd trad hij in bij de kloosterorde der Karmelieten onder de naam Juan de Santo Matfa. Op de universiteit van Salamanca studeerde hij filosofie en theologie. Na een ontmoeting in 1567 met “Madre” Teresa van Ávila raakte de 25 jarige Juan in de ban van haar hervormingsplannen. Hun samenwerking was gebaseerd op zielsverwantschap en een zeer sterke geestelijke band. Beiden hadden ze een vurig verlangen te lijden voor Christus en beiden raakten ze regelmatig in extase als ze tot God baden.

In 1568 werd Juan tot priester gewijd en stichtte hij in Duruelo het eerste mannenklooster der Ongeschoeide Karmelieten, met strikte ascetische kloosterregels. "Verlang niets anders dan het kruis", hield Johannes zijn medebroeders voor. Hij leerde hun dat een mens slechts dan God kon ervaren als hij zich met de Gekruisigde verenigde. Hij veranderde dan ook zijn naam in Juan de la Cruz (Johannes van het Kruis).

Zijn hervormingsplannen stuitten al spoedig op weerstand bij de zogenoemde Geschoeide Karmelieten, die alles bij het oude wilden laten. Om Juan een lesje te leren hebben ze hem op 3 december 1577 ontvoerd en opgesloten in een donkere kerker van hun klooster in Toledo. Na acht maanden wist hij te ontvluchten. Deze gevangenschap was cruciaal voor de verdere ontwikkeling van zijn spiritualiteit. In de kerker beleefde hij de zogenaamde Donkere Nacht. Hij voelde zich door God verlaten en zijn gebed was dor. Juist op het moment dat hij bijna ten prooi viel aan

Niet-roomse katholieke kerken

Christian Vandekerkhove

De Christelijke familie wordt weleens ingedeeld in de Kerk volgens Paulus of het Katholicisme en de Kerk volgens Johannes, of het Orthodoxisme. Deze laatste stroming kreeg haar vorm door het schisma tussen de Westerse en de oosterse kerken in het begin van de 11de eeuw. Naast politieke achtergronden, was de reden voor het schisma de discussie rond het filoque, nl. de rol van de Heilige Geest in de Drievuldigheid.

Iedereen weet dat de Orthodoxe familie bestaat uit een aantal onafhankelijke kerken, meestal geleid door een metropoliet of een equivalent hiervan. Belangrijke patriarchaten zijn onder meer die van Moskou (Russisch-orthodoxe kerk), Constantinopel (oecumenisch patriarchaat), Jeruzalem (Oosters-orthodox patriarchaat), Alexandrië (Grieks-orthodox) en Antiochië.

Met de Reformatie in de 16de eeuw splitste de katholieke familie zich in wat we grofweg zouden kunnen noemen het catholicisme en het protestantisme. Het protestantisme is dan de verzamelnaam voor alle kerken en genootschappen die rechtstreeks of onrechtstreeks zijn ontstaan door afscheuring uit het catholicisme onder inspiratie van voornamelijk Maarten Luther, Johannes Calvijn en Huldryck Zwingli. Zij reageerden op een aantal mistoestanden en geloofspunten van de toenmalige Katholieke Kerk. De Rooms-katholieke kerk zou dan terug reageren met de Contrareformatie, met als basis het Concilie van Trente. Buiten dat hier het protestantisme werd veroordeeld als een zware ketterij, werden ook een aantal misbruiken binnen de Roomse kerk bijgestuurd. De feedback van het protestantisme ten opzichte van de katholieke kerk was dus niet helemaal tevergeefs!

Sedert de Reformatie splitste het Protestantisme zich in de loop der eeuwen in ontelbare denominaties (meer dan 1000), waarvan sommige slechts enkele leden tellen. Er kwamen ook hergroeperingen of fusies van denominaties, met weer nieuwe afscheuringen. Alle hebben ze gemeen dat het geloof in de eerste plaats op de Heilige Schrift moet worden gebaseerd en instituten en regels van de mensen hier totaal aan ondergeschikt of zelfs hiermee strijdig zijn.

Tot hier enkele algemeen gekende zaken.

Wanneer we het nu over het catholicisme hebben, heerst bij een groot deel van de mensen, waaronder inderdaad veel katholieken, het misverstand dat deze religie uit één grote monoliet zou bestaan, nl. de Rooms-katholieke kerk.

Niets is echter minder waar!

Moeder Gods van Tederheid
(onlangs in Nederland geschilderd)
www.spiridoc.nl

Jezus zou Petrus aangeduid hebben als de rots, waarop zijn Kerk zou worden gebouwd. Hij wordt door de Rooms-katholieken beschouwd als de eerste bisschop en eerste paus. Nu gaf hij zijn wijding als bisschop door aan leerlingen, die dus ook bisschop werden en deze wijding verder konden doorgeven. Dit wordt genoemd de *apostolische successie*.

De eerste eeuwen was deze apostolische successie een evidente zaak en ze gebeurde zonder al te veel machtsconflicten. Nu is deze apostolische successie niet van geringe betekenis voor de katholieken, aangezien, hiermee de filiatie of opvolgingslijn wordt gegarandeerd van de volmachten (zowel qua gezag als energie) om de sacramenten door te geven, zoals de apostelen rechtstreeks van Jezus zouden hebben ontvangen. We zouden kunnen zeggen dat – in deze context – het al dan niet bezitten van de apostolische successie een bisschop en mutatis mutandis een priester regulier of niet-regulier maakt.

Waar vroeger een bisschop zelfstandig

koos om deze episcopale wijding door te geven, heeft de Rooms-katholieke kerk op een bepaald moment gemeend dat de bisschop dit enkel kan in overleg of in college. Hieruit volgt natuurlijk dat een bisschoppelijke wijding niet de facto door iedereen wordt aanvaard! Zo bestaat er een wederzijdse erkenning van de legitimiteit van deze bisschopswijdingen tussen de Rooms-katholieke kerk, de Oosters-katholieke kerk en de Orthodoxe kerk. Die van de overige kerken worden niet door deze groep erkend. Op welke basis? Gewoon eigenmachtig! Maar op deze manier verklaren zij duizenden priesters en bisschoppen, die miljoenen mensen bedienen, als ongeldig! Volgens een bepaalde interpretatie van het Canoniek recht (van de Rooms-katholieke kerk) kan een bisschop wel eigenmachtig de bisschopswijding rechtmatig doorgeven, maar niet op geoorloofde wijze. De bisschop die dus op deze manier is gewijd, bezit alle eigenschappen en krachten van zijn wijding, maar zal dus niet erkend worden door de overheid van de kerk, waaruit hij dissident is.

Anderzijds zien de traditionalistische Rooms-katholieken, die de nieuwe liturgie van het 2de Vaticaans Concilie (zestiger jaren van de 20ste eeuw) afwijzen, alle priester- en bisschopswijdingen in de Roomse kerk van na die datum, eveneens als ongeldig!

We kunnen ons de vraag stellen hoe groot het aandeel is van de niet-roomse kerken binnen het catholicisme. Het enige dat we kunnen zeggen, is dat het hier om een minderheid gaat. Daar waar er volgens bepaalde ramingen 1,15 miljard Rooms-katholieken in de wereld zijn, kunnen we diverse niet-roomse katholieken voorzichtig schatten op een 5 miljoen. Dit komt neer op ruwweg een half procent van de katholieken.

De evolutie is voor beide groepen dezelfde: een grote teruggang in Europa en de Verenigde Staten van Amerika, maar tegelijk een sterke groei in Afrika en Azië.

Toch wil ik hier even een kanttekening bij maken.

De terugloop in de Westerse landen heeft

Vervolg van pagina 4

Niet-roomse katholieke kerken

Christian Vandekerkhove

in grote mate te maken met de secularisering, die daar algemeen is. In andere continenten is dan weer een groei van godsdienstvrijheid en vaak een toename van religieus bewustzijn waar te nemen. In het Westen kennen we bovendien een zekere tendens tot vlucht uit de rigide christelijke religies en denominaties die zich in bepaalde gevallen heel strak opstellen tegen de actuele maatschappelijke situatie. Voorbeelden hiervan zijn het openlijk verketteren van homoseksualiteit, seks voor het huwelijk, samenleven van partners zonder kerkelijk huwelijk en niet in het minst de afwijzing van echtscheiding. Onder de niet-roomse katholieke kerken zijn sommige in deze zaken ultraconservatief, terwijl andere net heel progressief zijn. Het is duidelijk dat die laatste groep een groot aantal overlopers naar binnen krijgt. Immers zijn er heel wat oprecht gelovigen die menen dat een huwelijk waar geen liefde meer is, mag ontbonden worden, om beide ex-partners de gelegenheid te geven met een ander een duurzaam geluk op te bouwen. Ook zijn er heel wat priesterroepingen van mensen die potentieel zeer goede herders kunnen zijn, maar niet geschikt zijn voor een opgelegd celibaat. Daarnaast is het voor velen onaanvaardbaar, dat de gelijkberechtiging van man en vrouw, een van de belangrijke verwezenlijkingen van onze Westerse cultuur die haar wortels heeft in de Verlichting, nog steeds wordt afgewezen door de Rooms-katholieke kerk, die de vrouw systematisch de wijdingen blijft ontzeggen. De massale golf van seksueel misbruik van kinderen in de Roomse kerk en zeker de doofpotpolitiek hieromtrent, leidt ook tot een massale uittocht van gelovigen uit deze organisatie. Een deel van deze mensen werpt het kind met het badwater weg en meent dat religie pervers is. Een ander deel van hen verwerpt de mistoestanden, maar niet het geloof en zoekt zijn heil in de progressieve niet-roomse katholieke kerken.

Het is niet de bedoeling hier een volledige inventaris te maken van de niet-roomse katholieke kerken, doch eerder de diversiteit ervan aan te tonen.

De grootste familie hier is de Oud-katholieke kerk.

Deze ontstond in het begin van de 18^{de}

eeuw in Utrecht, na een geschil met Rome, die de apostolische vicaris Codde uit zijn ambt had ontzet, wegens ideeën die strijdig zouden zijn met Rome. Het lokale kapittel verkoos zijn eigen bisschop, die regulier gewijd was, maar zonder instemming van Rome. Deze bisschop, Cornelius Steenhoven en dus ook al de bisschoppen die door hem of zijn opvolgers gewijd werden, kunnen

<http://www.hobbyjournaal.nl/picdb/v3b/28437/599576.jpg>

dus aanspraak maken op de apostolische successie. Dit is niet zonder betekenis, aangezien deze apostolische opvolging impliciet de regulariteit inhoudt van de uitgereikte sacramenten, wat Rome er ook over moge denken! In 1870, toen de pauselijke onfeilbaarheid verplicht dogma werd (overigens nog eens geëxpliciteerd in 1964), traden meer bisschoppen tot de Unie van Utrecht. Momenteel zijn er afdelingen van in Nederland, Duitsland, Zwitserland, België, Oostenrijk, Tsjechië, Kroatië, Frankrijk, Italië en de Verenigde Staten van Amerika. De grootste kerk hierbij is de Poolse.

Uit deze familie ontstonden op dezelfde reguliere manier een groot aantal andere kerken, die er achteraf een band mee behielden of deze net verbraken.

Een belangrijke loot uit deze stam, is de Oud-Rooms-Katholieke Kerk.

In 1908 wijdde de Oudkatholieke aartsbisschop Gerardus Gul de Engelse ex-Rooms-katholieke priester Arnold Harris Mathew tot bisschop. Hij stichtte de

Oud-Rooms katholieke kerk. Hieruit ontstonden onder meer de Oud-Episcopaal katholieke kerk en onrechtstreeks de Vrij-katholieke kerk.

De Oud-Rooms katholieke kerk is vertegenwoordigd in Nederland, België, Frankrijk, Duitsland, Canada en de Verenigde Staten van Amerika.

Mathew consacreeerde een twaalftal bisschoppen, waaronder in 1914 Frederick-Samuel Willoughby. Deze wijdde op zijn beurt een handvol bisschoppen, waaronder in 1916 de theosoof James-Ingall Wedgwood, een telg uit de Wedgwood-porseleindynastie. Deze stichtte de Vrij-Katholieke kerk samen met Charles Webster Leadbeater die hetzelfde jaar door Wedgwood zelf werd geconsacreeerd. Ook de Vrij-katholieke kerk kende verschillende afsplitsingen, waarvan sommige zich later terug verenigden.

Aangezien al deze kerken aanspraak kunnen maken op de apostolische successie, is het zeer vreemd dat ze niet allemaal elkaars sacramenten erkennen!

Om een idee te geven van de verscheidenheid binnen het catholicisme wil ik hieronder een – niet exhaustieve – lijst geven van niet-roomse katholieke kerken. Een minderheid hiervan erkent wel de paus als hoofd van de kerk. Een groot gedeelte van deze groep gelooft in één katholieke kerk, die slechts in de vorm verdeeld is. Ze volgen diverse liturgieën uit Oost en West.

- De Albanees-katholieke kerk
- De Italo-Albanees-katholieke kerk
- De Armeens-katholieke kerk
- De Syrisch-katholieke kerk
- De Ethiopisch-katholieke kerk
- De Koptisch-katholieke kerk
- De Chaldeeus-katholieke kerk
- De Russisch-katholieke kerk
- De Witruussisch-katholieke kerk
- De Kroatisch-katholieke kerk
- De Servisch-katholieke kerk
- De Slowaaks-katholieke kerk
- De Roetheens-katholieke kerk
- De Bulgaars-katholieke kerk
- De Hongaars-katholieke kerk
- De Oekraïens-katholieke kerk

Vervolg op pagina 7

Vervolg van pagina 3

Teresa van Avila

Guido Hoste

mystieke Bruiloft door één te worden met God. Het spirituele Huwelijk wordt voltrokken met een “Kus” die ziel verbindt met God. Hier is geen scheiding tussen het stralend Licht van de Ene Heilige en ons eigen wezen. Zij zijn samengesmolten in Eén Zijn. Teresa gebruikt hier de metafoer van water dat uit de hemel valt in een rivier die uitmondt in de zee, waar het samenvloeiende water niet meer te scheiden of te onderscheiden is. In deze staat van Eenheid is alles moeiteloos en geschiedt in Stilte.

De universele symboliek van het zevenvoudige pad

Talrijke mystieke tradities spreken over zuivering en overgave, over de devotie van de ziel en een intens verlangen naar God, waar de zoektocht naar eenwording wordt beschreven als een passage door zeven innerlijke kamers, verblijven, stations, paleizen, hallen, ... De islamitische Sufi Traditie beschrijft de mystieke ervaring in termen van zeven concentrische burchten. De oude joodse mystieke traditie, bekend als Merkabah, vertelt over de innerlijke reis doorheen zeven kamers of paleizen, die voorgesteld worden door concentrische cirkels en waar in de middelste kamer de troon staat van Gods Glorie. De Zohar (middeleeuwse kabbalah) spreekt over zeven hemelse hallen, waar in de zevende hal door middel van een “Kus” de ziel zich verenigt met God.

Er wordt gezegd dat mystici uit verschillende tradities elkaar herkennen omdat ze uit “hetzelfde land” komen, want er is er één Allerhoogste en één innerlijke weg.

Bronnen:

- <http://www.karmel.be/>
- Verkenning van de Innerlijke Burcht / Wilfried Stinissen / Uitg. Carmelitana / ISBN: 9789070092351
- Towards Mystical Union: A Modern Commentary on the Mystical Text of "The Interior Castle" by St. Teresa of Avila / Julianne McLean / ISBN: 0-8189-0960-9

Vervolg van pagina 3

Johannes van het kruis

Guido Hoste

wanhoop, ervoer hij Gods aanwezigheid. Deze diepe ervaring inspireerde hem tot het schrijven van mystieke poëzie. Daarin verbeeldde hij de goddelijke genade die zich ontfermt over de menselijke ziel. *Oh noche que juntas-te! (O nacht die eenheid bracht!)*

http://nl.wikipedia.org/wiki/Johannes_van_het_Kruis

Hoe de ervaring en de leer van San Juan de la Cruz samenvatten? In de ‘De donkere nacht van de ziel’ wordt de pijnlijke ervaring van de afwezigheid van God weergegeven die voorafgaat aan de eenwording van de mens met God. ‘De levende vlam van liefde’ beschrijft het geluk en de vrede van de ziel die volgt op de donkere nacht. Want God „transcendeert door

interioriteit”. God transcendeert d.w.z. God is zo overtreffend anders dan wat of wie ook. Daarom is God zo on-(be-)grijpbaar. Daarom lijkt God zo afwezig. Maar zie: juist door die transcendentie, door zijn goddelijk anders zijn, is God als geen ander de mens nabij. God is inwezig. Hij is 's mensen transcendente interioriteit of innerlijkheid. „Het middelpunt van de ziel is God”

Een ander mystiek werk van zijn hand is 'De bestijging van de berg Karmel'. Zijn theologisch werk 'Geestelijke Hooglied' is een samenspraak tussen de ziel en Christus, geïnspireerd op het Hooglied in de Bijbel. Ook schreef hij nog tal van gedichten waarin hij de Heer looft.

Juan stierf op 14 december 1591 in het klooster van Ubeda, uitgeput door extreme boetedoening en vele ziektes. Twee dagen later kwam de pauselijke erkenning van zijn levenswerk: de Orde der Ongeschoeide Karmelieten. In 1726 werd Johannes van het Kruis heilig verklaard.

Bronnen:

- http://nl.wikipedia.org/wiki/Johannes_van_het_Kruis
- <http://www.heiligen-3s.nl/heiligen/12/14/12-14-1591-Johannes-Kruis.php>
- <http://www.karmel.be/>
- De donkere nacht van de ziel & De levende vlam van liefde / Johannes van het Kruis / ISBN 9062718671

Meditatie en contemplatie volgens Teresa van Avila en Johannes van het kruis

Guido Hoste

Waar het gaat om activiteit en passiviteit in het gebed, m.a.w. om de verhouding tussen meditatie en contemplatie, is het nuttig deze twee Spaanse mystici met elkaar te vergelijken. Johannes van het Kruis acht het belangrijk niet langer dan nodig bij de “meditatie” te blijven stilstaan en zich over te geven aan de “contemplatie” zodra men in zichzelf de neiging bespeurt om, zonder gedachten, te rusten in een algemene liefdevolle aan-

dacht voor God. Bij Teresa is het omgekeerd. Zij is bang dat men de meditatie al te vroeg opgeeft, en eigenlijk mag men ze nooit opgeven, behalve wanneer men zo door God wordt in beslag genomen dat men niet langer kan denken of spreken.

Aan hen die zich in het niemandsland bevinden tussen meditatie en contemplatie, geven Johannes en Teresa tegen-

Vervolg op pagina 7

Vervolg van pagina 6

Meditatie en contemplatie

Guido Hoste

gestelde adviezen: Hou op met mediteren – Mediteer verder en dieper. Of met andere woorden: Johannes van het Kruis is bang dat men blijft hangen aan het beeld en zo God verbeurt. Teresa is bang dat men over het beeld heen springt en op die manier God verspeelt.

Johannes is de herder en de bewaker van Gods Transcendentie en herhaalt graag dat niemand God kan zien. Teresa vecht voor Gods Immanentie. Zij houdt van teksten als “niemand komt tot de vader tenzij door Mij” (Joh.14,6). Een immanente God is een innerlijke drijvende kracht die de ganse Schepping doordringt. Maar zoals een goede leraar boven zijn leerstof staat, en er van buitenaf naar kan kijken, zo staat een transcendente God boven en buiten zijn schepping. In het mysterie van Gods gelijktijdige immanentie en transcendentie werken Teresa en Johannes dus complementair en dragen beiden bij tot een diepere ervaring van God.

Bron:

- Verkenning van de Innerlijke Burcht / Wilfried Stinissen / Uitg. Carmelitana / ISBN: 9789070092351

Vervolg van pagina 5

Niet-roomse katholieke kerken

Christian Vandekerkhove

- De Nationale Poolse katholieke kerk der Verenigde Staten en Canada
- De Oosters-katholieken of Uniaten
- De Grieks-katholieke kerk
- De Grieks-Melkitisch katholieke kerk
- De Maronitische kerk
- De Mexicaans-katholieke kerk
- De Franse katholieke kerk
- De Oud-katholieke kerken
- De Vrij-katholieke kerken
- De Oud-Rooms-katholieke kerk
- De Onafhankelijke katholieke kerk der Filippijnen (een oud-katholieke kerk met miljoenen aanhangers)
- De Gallicaanse kerk
- De Apostolisch-Gallicaanse katholieke kerk
- De Katholiek-apostolische kerk
- De Kerk der Mariavieten
- De Gnostische Kerk
- De Kleine kerk van Vendée (of Petite église des deux-Sèvres)

Sommige van de kerken in deze opsomming vormen, afhankelijk van de indeling, een deel van bepaalde andere. De kluwen is schier onontwarbaar!

Wat ik hier vooral heb willen aantonen

is dat de katholieke kerk niet de Rooms-katholieke kerk is, doch een palet aan verschillende religies of noem het denominaties die alle gemeen hebben een bepaalde geloofsbasis, een historische band, een gemeenschappelijke oorsprong en natuurlijk de apostolische successie. Wat ze van elkaar onderscheidt, is het al dan niet aanvaarden van de paus als hoofd, bepaalde leerstellingen en dogma's, de gebruikte ritus, het al dan niet wijden van vrouwen, enz.

Loge Witte Lotus

Theosofisch Practicum

Sabine Van Osta

Tijdens de eerste helft van het komend activiteitenjaar 2010-2011 bekijken we een serie voordrachten gehouden door Glenn Mullin, opgenomen in de Theosophical Society in America in 2003. Glenn Mullin is bekend als tibetoloog, vertaler van klassiek tibetaanse teksten en deskundige op het gebied van Oosterse klassieke kunstvormen die als curator menige tentoonstelling van thankha's en andere klassiek oosterse kunstobjecten op touw heeft gezet. Van 1972 tot 1984 verbleef Glenn Mullin in de Himalaya in India om er o.a. te studeren bij tientallen grote Tibetaanse lama's. Zijn interesseveld besloeg filosofie, literatuur, meditatie, yoga en de cultuur van de verlichting zoals beleefd en geuit in de regio Tibet en Nepal.

De serie voordrachten in het Engels die we gaan bekijken, gaan over tantrisch-boeddhistische methoden in de praktijk. Glenn Mullin overloopt slechts een aantal van de in totaal 84.000 manieren om verlichting te bereiken. Op die manier passeren alle belangrijke en dagdagelijkse levensactiviteiten de revue vanuit een tantrische ooghoek bekeken. De voordrachten zijn in het eenvoudig Engels, niet ondertiteld maar wel ingeleid en becommentarieerd zodat de voordrachten toch gevolgd kunnen worden. 23/09, 28/10, 25/11 en 23/12/2010 om 20u in de Milisstraat 22.

Loge Witte Lotus

Zondagochtendlezingen 2010-2011

OC Katrinahof - Fromentinstraat 1 - 2050 Antwerpen

05/09/2009	Sabine Van Osta	De drie grondbeginselen van de Theosofie
03/10/2009	Ernie Vonck	Indiaanse spiritualiteit
07/11/2009	Patrick Van Hauwe	“Is er leven na de dood?”
05/12/2009	Sonia Hoste	Genezende krachten in het mineralenrijk - deel 2

Loge Witte Lotus - Jaarprogramma 2010-2011:**Donderdagavond van 20.00 uur tot 22.00 uur****Milisstraat 22 - 2018 Antwerpen**1ste donderdag van de maand: **Grondbeginselen der Theosofie - C. Jinarajadasa**2de donderdag van de maand: **Ethica: Vivekachudamani - Sjanakara**3de donderdag van de maand: **De Sleutel tot de Theosofie - H.P. Blavatsky**4de donderdag van de maand: **Theosofisch Practicum**5de donderdag van de maand: **Vrij onderwerp**

Vrijheid van denken

De Theosophical Society heeft zich wijd en zijd over de wereld verspreid en leden van alle religies zijn en worden er lid van zonder dat ze de specifieke dogma's, leringen en geloofsovertuigingen van hun eigen geloof opgeven. Daarom is het wenselijk het feit te benadrukken dat er geen enkele lering, geen enkele mening is, door wie ook onderwezen of gekoesterd, die in enig opzicht voor enig lid van de Vereniging bindend is, dat er geen lering, mening is die niet vrijelijk door enig lid mag worden aangenomen of verworpen.

Instemming met haar drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap.

Geen leraar of schrijver, van H.P. Blavatsky tot nu toe, heeft enige autoriteit om zijn leringen of opvattingen op te leggen aan leden. Elk lid heeft evenveel recht om zich te verbinden aan elke school van denken welke hij/zij wenst te kiezen, maar hij/zij heeft geen recht om die keuze aan een ander op te dringen.

Noch een kandidaat voor enig werk, noch enige stemgerechtigde kan onverkiesbaar gemaakt worden of het stemrecht verliezen wegens enige opvatting die hij/zij heeft of wegens het lid zijn van een school

van denken waartoe hij/zij zou behoren. Meningeën of opvattingen geven geen recht op voorrechten en kunnen evenmin aanleiding zijn om strafmaatregelen te nemen.

De leden van de 'General Council' vragen elk lid van de Theosophical Society ernstig om deze fundamentele principes van de Theosophical Society te verdedigen, te handhaven en er naar te handelen, en ook onbevreesd zijn eigen recht te doen gelden op vrijheid van denken en van meningsuiting, binnen de grenzen van hoffelijkheid en rekening houdend met anderen.

De Belgische Theosofische Vereniging

De Theosofische Vereniging werd opgericht te New York op 17 November 1875. Haar internationaal hoofdkwartier is gevestigd te Adyar (Chennai), India. Zij is een ontmoetingsplaats van zoekers naar waarheid en heeft afdelingen in vele landen over de hele wereld.

In Europa is een Internationaal Theosofisch Centrum gevestigd te Naarden (Nederland).

In België zijn er loges te Antwerpen, Brussel, Charleroi, Gent en Luik. Zij organiseren met grote regelmaat voordrachten en studiebijeenkomsten en sommige, waaron-

der Antwerpen, beschikken tevens over een uitgebreide bibliotheek. De voornaamste taak van de vereniging bestaat erin gelijkgestemde mensen bij elkaar te brengen en hen te stimuleren in hun zoekproces naar waarheid.

Loge Antwerpen werd opgericht in 1899.

Loge Witte Lotus was tot voor kort de jongste loot uit de Belgische Theosofische familie. Opgericht in 2006, beoogt deze Loge eveneens een aantrekkingspool te zijn voor zoekers naar en onderzoekers van waarheid.

Loge Antwerpen

Zondaglezingen 2010-2011

19/09/2010	Eva Schut	Wat is Astrologie?
17/10/2010	Jean Marc Warnon	Betekenis eucharistie in de Vrij Katholieke Kerk
21/11/2010	Femmie Liezenga	Licht op het Pad
19/12/2010	Philippe Cengiarotti	Wie is Maitreya, de nieuwe wereldleider?

Jaarprogramma 2010-2011:

Dinsdagen van 11.00 uur tot 13.00 uur

1ste en 3de dinsdag van de maand: **Bron van Occultisme**

2de en 4de dinsdag van de maand: **Mahatma brieven**

Nieuw vanaf september 2010:

In het kader van de tweede en de derde doelstelling van de Theosofische Vereniging, nl. het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdienst, wijsbegeerte en wetenschap en het onderzoeken van de onverklaarbare wetten in de natuur en van de vermogens die in de mens latent aanwezig zijn, een bijkomend programma:

Elke dinsdag van de maand van 14.00 uur tot 16.00 uur

Vergelijkende studie tussen de 'Geheime Leer' van H.P. Blavatsky en 'Kosmisch Vuur' van A.A. Bailey.

„Als ge bij iets blijft stilstaan, werpt ge u niet met hart en ziel op het Al.

Om volledig tot het Al te komen, moet ge u volledig van alles ontdoen.

Als ge eenmaal volledig tot het bezit komt van het Al, moet ge het vasthouden zonder iets anders te willen.

Als ge immers in het Al nog iets aparts wilt bezitten, houdt ge God niet voor uw zuivere schat”

Johannes van het kruis - BK 1,13,12
De Mystieke aanraking
Schets van de bestijging van de Berg Karmel
Kees Waaijman - Baarn Ten Have 2008